

kunde ønske var det gjældende heri Landet, da skal jeg ikke nu under denne Sags Behandling komme ind paa en Drøftelse af hans Anstuelser i saa Henseende. Det vil jeg kun erklære, at jeg er fuldt overbevist om, at hans Dnsfer ikke ville blive til Virkelighed, thi efter vor Forsfatning er det ikke saa, at dette Things Stilling kan sammenlignes med det engelske Underhus og det andet Thing med det engelske Overhus, men de to Thing ere, væsentlig set, lige berettigede. Jeg skal ikke komme ind paa Detaillerne men kun gjentage, at de, væsentligt set, ere ligeberettigede. Forøvrigt forekommer det mig, at det ærede Medlem kom ind paa hele denne Udvikling i Anledning af nogle Ytringer af mig. Jeg skulde have fremhævet, at Landstinget nu engang havde indtaget en bestemt Stilling, og saa maatte vi give efter. Saa spurgte da det ærede Medlem: Men vi, skulle vi da ikke indtage en bestemt Stilling, og hvorfor have vi ikke Ret til at faae vor Stilling hævdet? Sagen er imidlertid den, at vi, det vil sige dette Thing, ikke i denne Sag have indtaget nogen bestemt Stilling. Hvad er det, jeg i denne Sag anbefaler det høie Thing Andet, end at det høie Thing skal tage den samme Beslutning, som det tog ijsor ved Finantslovens eneste Behandling. Det er det Hele, og jeg skulde mærkelig have misforstaaet den ærede Ordførers Udtalelse og hans Bemærkning om, at det er et Tilbud, der gjøres, om det dog ikke egentligt er det ærede Hiertals Mening, hvis det imod deres Forventning men efter min skulde vise sig, at Sagen i det andet Thing ikke bliver gennemført, som man her vil have det, og Finantsloven kommer her tilbage, da ganske rolig i saa Henseende idetmindste at lade det blive ved, hvad det andet Thing maatte have besluttet. Saaftald gjorde man saa ijsor, saa at jeg har Ret til at sige, at dette Thing ikke har indtaget nogen bestemt Stilling — thi en negativ Stilling er jo ikke en bestemt Stilling i dette Tilfælde. Det, jeg her sidst sagde, tillader jeg mig ogsaa at betragte som Svar paa tidligere Ytringer af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (S. Kjær). Forøvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa det ærede Medlems Ytringer om de gjentagne Opløsninger og Folkets rimelige Stilling i saa Henseende. Jeg har idag ikke med et eneste Ord omtalt det Onstelige eller Afkønskelige i saadanne gjentagne Opløsninger. Jeg har kun simpelthen fremhævet, hvad der ligger i Sagens Natur, at der er en større Bevægelighed i den almindelige Bælgermasse til dette Thing end i den indskrænkede Bælgermasse til det andet Thing.

Berg: Jeg er aldeles enig med den ærede sidste Taler deri, at enhver dansk Borger er nødt til at bruge den danske Grundlov, der er Alles Herre hertilands; men jeg skal kun erindre om, at den danske Grundlov ogsaa kan bruges til at lade sig forandre.

Masmussen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg har at gjøre, og jeg er bleven foranlediget dertil ved en Udtalelse fra det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær). Han sagde, at naar vi bleve opløste, vilde det blive paa Spørgsmaal, som vilde blive til et Valgprogram. Jeg tror dog, at her ogsaa vil komme noget Mere med. De danske Bølgere ere vist ikke blinde for, men indse godt, at Spørgsmaalet dreier sig ikke alene om denne eller hin Sag, men at det er en gennemgaaende Kamp mellem Folkethinget, navnlig Folkethingets Hiertal, og Regeringen. Bølgernes se meget godt, at det gjælder om, at den Forsatning, vi have, kan blive bevaret og saaledes brugt, at Grundloven kan blive benyttet i den Aand, som man anser for den rigtige. Det gjælder om, — og dette tror jeg ogsaa, at Bølgernes indse, — og Kampen dreier sig nu om at bevare Lovningerne af, hvad vi reddede i 1866; jeg tror, at Bølgernes ville indse, at Kampen vil komme til at staa mellem Folkethingets Hiertal paa den ene Side og Regeringen og Landstinget paa den anden. Naar der nu trues med Opløsninger, saa er der maasse Mange, der tro, at Folket let vil blive haardt træt og kjed deraf, en Anstuelse, der grunder sig paa, at man har indset, at det, der skete i 1865 og 1866, skete, fordi Folket var blevet træt, idet man sagde: Lader os hellere faae Ende paa det, og lad det saa i Guds Navn gaa, som det kan gaa. Jeg tror, at det danske Bølgersfolk nu er blevet klog af den Skade, vi dengang led ved Grundlovsforandringen, at det dernæst er blevet kjed af, hvad der dengang skete, og at det har indset saa meget, at det i Virkeligheden ikke er muligt, at Thingene ikke kunde komme til at arbejde noget heldigere sammen eller til at udføre Noget af det, som de tro, er til Gæls og Lykke for det danske Folk og Fædrelandet i det Hele taget efter Hiertallets Mening. Jeg tror, at Folket er blevet klogere nu af den Skade, det dengang led. Derfor anser jeg det for meget sikkert, at snarere end at Folket vil lade sig fløve ved den ene Opløsning efter den anden, ville saadanne tværtimod være en Spore for Bølgernes til at holde fast for endnu at bevare de Rester, der ere tilbage af Grundloven af 1849.

Finantsministeren (Jonnesbech): Det forekommer mig, at Debatten har fjernet sig en stor Del fra det, der egentlig talt ligger for, og det maa derfor, sjøndt dette kan være meget mindre interessant, være mig tilladt at vende noget tilbage dertil. Det blev sagt af den ærede Ordfører, at det Tilbud, — som han kaldte det — som jeg gjorde ved at paavise en Maade, hvorpaa man kunde komme ud af denne Vanfærlighed, først var kommet frem i den ellevte Time. Jeg vil sige, at min Tanke med dette Tilbud var at optage den Tanke, som det ærede Medlem, der sidder